

INFORMACINIS PRANEŠIMAS

Apie Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komiteto Plenumą

1958 metų gruodžio 15 d. prasidėjo TSKP Centro Komiteto Plenumas.

Plenumas išklaušė TSKP CK Pirmojo Sekretoriaus draugo N. CHRUSČIOVO pranešimą „Žemės ūkio vystymo per pastaruosius penkerius metus rezultatai ir uždaviniai toliau didinti žemės ūkio produktų gamybą“.

1958 metų gruodžio 16 d. TSKP Centro Komiteto Plenumas dirbo toliau. Buvo pradėtas svarstyti TSKP CK Pirmojo Sekretoriaus draugo N. Chruščiovo pranešimas „Žemės ūkio vystymo per pastaruosius penkerius metus rezultatai ir uždaviniai didinti žemės ūkio produktų gamybą“.

Rytiniame posėdyje kalbėjo draugai N. Podgornas (Ukrainos KP CK sekretorius), N. Bieliajevas (Kazachstano KP CK sekretorius), G. Denisovas (TSKP Saratovo srities komiteto sekretorius), G. Voronovas (TSKP Orenburgo srities komiteto sekretorius), I. Lebedevas (TSKP Stavropolio krašto komiteto sekretorius), F. Dubkoveckis (Ukrainos TSR Čerkasų srities kolūkio „Zdobutok Žovtnia“ pirmininkas), Z. Serdiukas (Moldavijos KP CK sekretorius), A. Skolnikovas (TSKP Voronežo srities komiteto sekretorius), I. Loginovas (nepartinis darbininkas, Kazachijos TSR Pavlodaro srities tarybinio ūkio „Irtyšskij“ traktorninkas), A. Kolesnikovas (TSKP Krasnodaro krašto Kanevskos rajono komiteto sekretorius), J. Kalnberzinus (Latvijos KP CK sekretorius).

Vakariname posėdyje kalbėjo draugai: A. Kirilenko (TSKP Sverdlovsko srities komiteto sekretorius), K. Mazurovas (Baltarusijos KP CK sekretorius), F. Gorjačovs (TSKP Kalinino srities komiteto sekretorius), T. Uldžabajevs (Tadžikistano KP CK sekretorius), I. Žegalinus (TSKP Stalingrado srities komiteto sekretorius), V. Teliakovskis (TSKP Orenburgo srities Adamovkos rajono komiteto sekretorius), T. Malcevas (Kurgano srities Sadrinsko rajono kolūkio „Zavety Lenina“ laukininkas), V. Cernyšovas (TSKP Kaliningrado srities komiteto sekretorius).

TSKP CK Plenumas dirba toliau.

Gyventi ir dirbti komunistiškai

SVENCIONYS pasižadėjo kelti savo (ELTA). Cirkliškės tarybinio ūkio darbininkai tines ir bendro lavinysijungia į kovą už garbingą komunistinio darbo brigados vardą. Mel-Partijos rajono komiteto tarybinio ūkio žėjos U. Krasauskaitė, tetas pritarė melžėjų pa-E. Volkova, V. Zemaitienė ir kitos įsipareigojo 1959 metais primelžti iš kiekvienos karvės ne mažiau kaip po 3550 kilogramų pieno, šimtų hektarų žemės naudmenų išpagaminti po 650 centnerių pieno. Kartu jos

Kolūkio septynmetis planas

LATVIJOS TSR Jelgavos rajono „Avangardo“ kolūkyje sudaromas tolesnio žemės ūkio artelės išvystymo septynmetis planas. Kolūkyje 1965 metais bus pagaminta kiekvienam 100 hektarų žemės naudmenų ne mažiau, kaip 1100 centnerių pieno ir 120 centnerių mėsos, grūdinių kultūrų derlingumas iš hektaro sudarys apie 30 centnerių ir cukrinių runkelių — 350 centnerių.

Kolūkiečiai nutarė įsijungti į lenktyniavimą už teisę vadovauti komunistinio darbo kolektyvui.

Nuotraukoje: valdybos nariai bei kolūkio specialistai svarsto tolesnio žemės ūkio artelės išvystymo planą. Kalba — kolūkio pirmininkas Socialistinio Darbo Didvyris S. Leitans.

S. Danilovo nuotr. (TASS).

Visų šalių proletarai, vienykitės!

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI
1958 m.
gruodžio
18
KETVIRTADIENIS
Nr. 147 (1725)

Kaina 15 kap.

PRATURTINTI PATYRIMĄ IR ŽINIĄS

Drg. Grigorjevas, o po jo drg. drg. Binkis ir Giedraitis išskėlė svarbius vadovavimo visuomeniniam ūkiui klausimus. Pagrindiniai aš sutinku su jais. Noriu tik pateikti savo samprotavimus.

Stalino vardo kolūkio pirmininku dirbu aštuonerius metus. Aš jau nebejaunas — man 65 metai. Be to, aš Tėvynės karo invalidas. Dėl visų šių priežasčių aš negaliu, kaip sakoma, skraidyti, lyg meteoras, po brigadas bei fermas ir kiekvieną valandą kištis į brigadininkų bei kitų atsakingų asmenų darbą. Ir vis dėlto kolūkis niekada nebuvo atsiliekančių tarpe. Mano nuomone, pirmininko siekimas lankyti visur yra ne visai protingas.

Vadovaujant stambiam visuomeniniam ūkiui reikalingi apdairumas ir įgudimas. Laikui bėgant įgyjamas asmeniškasis patyrimas, tačiau reikia perimti jį ir iš kitų, mokyti ūkininkauti.

Be šių 8 metų aš 15 metų vadovavau kolūkių Baltarusijoje. 1923 metais, vos tik įvedus naują žemės ūkio reformą, pradėjau vadovauti komunalai. Tada buvo sunkiau, negu dabar. Nebuvo iš ko perimti patyrimą, reikėjo patiems kurti jį. Teko atkakliai mokytis agrotechnikos, zootechnikos. 1930 metais mūsų, Vitebsko rajono, komuna „Iskra Lenina“ buvo aukštai išvystytas kolektyvinis ūkis. Prasidėjus ištisinei kolektyvizacijai, ši komuna buvo pavyzdžiu kaimyniniams, besiorganizuojantiems kolūkiams. Jau tada mes gaudavome iš hektaro vidutiniškai po 150 puodų grūdų, pieno primel-

žimas iš vienos karvės siekdavo 4300 litrų, buvo gerai išvystytos kiaulininkystė, sodininkystė, daržininkystė bei kitos visuomeninio ūkio šakos.

Kolūkiai greitai augo ir stiprėjo, keitėsi vadovavimo formos ir meto-

Tęsiame pasikalbėjimą vadovavimo visuomeninei gamybai tema

1934 metais komuna priėmė žemės ūkio artelės įstatus ir tapo kolūkiu.

Per 23 metus sukauptau žinias ir patyrimą, įgijau autoritetą. Kai kolūkiečiai tiki pirmininku, gerbia jį, tai ir darbas vyksta sėkmingiau.

Atkakliai dirbdamas, kaupdamas savo politines ir ūkines žinias, pirmininkas gali įsigyti autoritetą. Pirmininkas turi nusimanyti agro-

zooteknikos, veterinarijos, buhalterijos klausimuose, turi būti išsilavinęs politiškai. Jis turi būti teisingas, visuomet tesėti žodį. Turi nuolat ir atkakliai mokytis, sekti visa, kas nauja, priešakinio žemės ūkyje, išbandyti tai, ir tik po to įdiegti gyvenime.

Dažnai kalbama, kad man bėpigū vadovauti, esą, kolūkyje geri brigadininkai. Tiesa, brigadininkai pas mus geri. Tačiau kiekviename kolūkyje galima ir reikia parinkti gerus brigadininkus. Neužtenka parinkti, reikia juos auklėti ir mokyti. Tai, žinoma, ne vieno mėnesio, ir net ne vieno metų darbas.

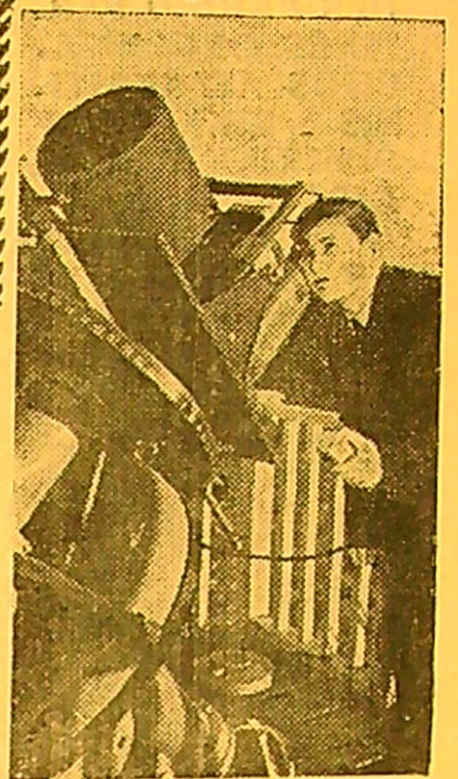
Visi mūsų brigadininkai baigė specialius kursus. Be to, jie baigė kolūkininkystę, sodininkystę, daržininkystę bei kitos visuomeninio ūkio šakos. Septintus metus brigadininkai reguliariai lanko politinius užsiėmimus. Taip, pirmos brigados brigadininkas Stasys Poprockas iki kolūkio sustambinimo buvo artelės pirmininku, baigė Vilniuje šešių mėnesių kursus. Antanas Marcinkevičius mokėsi brigadininkų kursuose Antalieptėje ir dirba brigadininku dešimtus metus. Kazys Vitkauskas irgi yra baigęs kursus ir brigadininku dirba 5 metus. Tokiu būdu visi brigadininkai įgijo aukštą kvalifikaciją. Tokiu būdu mes įgijome galimybę pereiti prie progresyvesnės kolūkinės gamybos organizavimo formos — prie kompleksinių brigadų.

Kolūkio žemė, darbiniai ir produktyvieji gyvuliai lygiai paskirstyti visoms trims kompleksinėms brigadoms. Brigadininkas betarpiškai vadovauja ne tik laukų darbams, bet ir gyvulininkystei. Brigadininkui į pagalbą išskirtas apskaitininkas.

Kompleksinių brigadų pranašumas pasireiškia ne tik tame, kad, panaikinus fermų vedėjų etatus, sumažėjo valdymo aparatas. Anksčiau visos fermos buvo sukcentruotos vienoje vietoje. Tai sudarydavo sunkumus pristatant pašarus iš tolimesnių brigadų. O mėsą reikėjo vežti į brigadas gana tolokai. Brigadininkai nebuvo suinteresuoti sudaryti pašarų bazę produktyviems gyvuliams. Jie rūpinosi, kad geriausi pašarai pasilikėtų arkliams, uždelsdavo pašarų pristatymą į fermas, kas neigiamai atsiliepdavo į gyvulių produktyvumą.

Organizuojant gamybą

Stebimas žemės palydovas

TSRS Mokslų akademijos Krymo astrofizikos observatorija, kuri aprūpinta unikaliais instrumentais, atlieka didelį mokslinį darbą. Ypač svarbus procesas, vykstančių Saulėje, tyrinėjimams. Stebėjimai vykdomi pagal plačią Tarptautinių geofizinių metų programą. Daugelis antžeminių davinių bus sutikrinami su prieštais, įrengtų trečiame dirbtiniame žemės palydove, parodymais.

Krymo observatorijos moksliniai darbuotojai daro palydovo judėjimo nuotraukas. Ši medžiaga panaudojama jo orbitos sutikslinimui.

Nuotraukoje: observatorijos jaunesnysis bendradarbis P. Čugainovas ruošia aparatūrą daryti trečiojo dirbtinio žemės palydovo fotonuotraukais.

G. Borodino nuotr. (TASS).

kompleksinių brigadų pagrindu, susidaro galimybė pereiti prie teisingesnio pajamų paskirstymo pagal brigadas, priklausomai nuo kiekvienos brigados darbo bei ūkinės veiklos rezultatų. Lenktyniavimas tarp brigadų įgyja veiksmingesnę jėgą. Brigadininkai atidžiai seka geriausios brigados laimėjimus ir siekia ne tik neatsilikti nuo jos, bet ir pralenkti ją. Tai palengvina pirmininkui vadovauti kolūkiui.

Mūsų artelės valdyba, į kurią įeina ir visi brigadininkai, susirenka 3—4 kartus per mėnesį. Jos posėdžiuose išklaušomos brigadininkų ataskaitos, apsvarstomi artimiausi uždaviniai bei jų vykdymo priemonės. Pirmininko vaidmuo — paruošti darbotvarkę ir pateikti savo samprotavimus, o po to kontroliuoti, kad būtų vykdomas valdybos nutarimas, padėti brigadininkams šalinti trūkumus.

(Nukelta į 3 psl.).

RYTOJ PRASIDĖS RAJONO PARTINĖS ORGANIZACIJOS ATASKAITINIS - RINKIMINIS

SUSIRINKIMAS, MIESTO IR KAIMO KOMUNISTAI SUTINKA SVARBŲ ĮVYKŲ SAVO GYVENIME DIENOMIS, KAI ŠALIES DARBO ŽMONĖS, PUIKAUS SEPTYNMEČIO PLANO ĮKVEPTI, ŽENGIA SU LENKTYNAVIMU TSKP XXI SUVAŽIAVIMUI VĒLIAVIMIS, RADIJAS IR SPAUDA PRANEŠĖ APIE ĮVYKUSĮ TSKP CK GRUODŽIO MĒNESIO PLENUMĄ, APSVARSCIUSĮ ŠALIES ŽEMĖS OKIO VYSTYMO KLAUSIMUS, PARTIJA SUSUMUOJA REZULTATUS, NUMATO SUKLESTĒJIMO KELIUS, PIRMINĖMS PARTINĖMS ORGANIZACIJOMS KELIAMI DIDELI UŽDAVINIAI JOS PRIVALO VADOVAUTI DARBO ŽMONIŲ KOVAI UŽ SEPTYNMEČIO PLANO ĮVYKDYMĄ, SIAME PUSLAPYJE SPAUSDINAME REPORTAŽĄ IS „TARYBINIO ARTOJO“ KOLŪKIO ATDARO PARTINIO SUSIRINKIMO, APSVARSCIUSIO DRG. CHRUSČIOVO PRANEŠIMO TSKP XXI SUVAŽIAVIME TEZES.

☆☆☆

Į kalną

„Tarybinio artojo“ kolūkio klube-skaitykloje kabo kukliai apiforminta diagrama. Ji parodo artelės ūkio išvystymą dviejų metų bėgyje.

1955 metai. Skaičiai, reikia pripažinti, neraminantieji. Bet nėra ko jų gėdytis. Atvirksčiai, lygindami juos su šiandieniniais, matome, iš kokio atsilikimo išėjo mūsų kolūkis. Dabar tai istorija, o tuomet tai buvo tikrovė. Daugiau kaip 2 centneriai mėsos ir 20 cent pieno 100 ha žemės naudmenų, pusė cent kiaulienos 100 ha arimų — rezultatai, keliantieji tiesą sakant, kolūkiečių nepasitikėjimą, nors pagrindinė dalis, sudaranti dabar „Tarybinio artojo“ žemės ūkio artelę, tuometinio Kalinino vardo kolūkio buvo atspari šiuo atžvilgiu.

Bėgo laikas. Baigiasi 1958 metai. Įvyko permainos. Ir, aišku, į gerąją pusę. Skaičiai — įtikinantys dalykas. Ir dabartiniu metu jie nebado akių. Skaičiuojant 100 ha žemės ūkio naudmenų ir arimų, skaičiai rodo šitką: pagaminta pieno per 11 mėnesių — 84 centneriai, kiaulienos — 14 centnerių.

Prieštarauti augimui negalima. Lygiagrečiai su gyvulininkystės vystymu, pastebimas ir laukininkystės kilimas.

Nugalint atsilikimą didelį vaidmenį suvaidino priimta eilė priemonių, pasireiškusios masių iniciatyva, stiprėjantis tikėjimas savo jėgomis ir galimybėmis suvienijo žmonių pastangas.

Daug geriau dirba žmogus, jeigu aiškiai mato tikslą, širdimi ir protu supranta uždavinius. Todėl svarbu, kad į labiausiai nutolusį vienkiamį patektų laiko alsavimas, svarbu įžiebtį darbo nerimą, patraukti paskui save žmones. Tai yra pareiga kolūkio partinės organizacijos, kuri daug padarė ir ku-

KOMUNISTAI — Į AVANGARDĄ!

mos laukininkystės brigados brigadininkas komunistas Dubnikovas pareiškė, kad šiemet brigada išveš į laukus 400 tonų mėšlo. Išskyla mintis: ar tai išsamus vietinių trąšų panaudojimas? Juk pirmoje brigadoje yra pagrindiniai gyvulininkystės pastatai.

Laukų derlingumo padidinimas reikalauja tikslaus poreikių, derlingumo, agrotechninių taisyklių taikymo žinojimo. Jeigu kaip reikiant imtis vystyti ūkį, tai reikia į viską atsižvelgti. Pirmoje brigadoje yra per didelio rūgštingumo dirvų. Jos iki šiol nekalkinamos, nenustatytas reikalingas kalkinimo planas.

Gyvulių bandos didinimą, produktyvumo kėlimą kolūkyje stabdo nepakankama pašarų bazė. Komunistai išvardino, taip sakant, gyvulininkystės išvystymo ir pašarų gausumo atsargų sudarymo kontrolinius skaičius. Ko pasėkoje galima bus turėti 100 ha žemės naudmenų daugiau kaip 20 karvių, pagaminti ne mažiau kaip 100 centnerių kiaulienos 100 ha arimų. Jau sekančiais metais kolūkis numato įsisavinti 100 ha nusausintų pelkių, pasėti papildomai apie 100 hektarų daugiamečių žolių, artimiausių metų bėgyje išplėsti bulvių pasėlių plotą iki 100 hektarų.

Į darbų dienotvarkę pirmoje eilėje turi būti įvesta melioracija. Šiame reikale kolūkis turi geriausias galimybes. Susirinkime vėl buvo kalbama apie Avilkos-Nikajos sistemos nusausinimą. Vandens lygio nuleidimas išlaisvintų iš pelkių ne mažiau kaip 400 hektarų žemės.

Bet tai toli gražu nepilni rezervai sprendžiant pašarų problemą.

— Kukurūzus pamiršome, — pasakė komunistas Vaitkevičius. — Mūsų kalba apie septynmetį neturės prasmės, jeigu 1959 metais nepaaruosime kiekvienai karvei po 10—12 tonų siloso.

— Kovotį dėl kolūkio turto gausėjimo — reiškia rūpintis visomis pajamingomis šakomis, — pridūrė drg. Vaitkevičius. — Pas mus kol kas neišgyvendintas linų negerbimas, nors visiems žinoma, kad linai — tai pinigai.

Svarbiausia — žmogus

Sėkmingas septynmečio plano įvykdymas priklauso nuo žmonių. Partinė organizacija turi pirmiausia rūpintis jų poreikiais, interesais. Ir, žinoma, komunistas Vozgelevičius, kuris galvoja, kad sekančiais metais visų pirma reikia statyti klubą, yra teisus.

Tačiau keista buvo girdėti iš komunisto visiškai priešingus žodžius. Kazkas prikišo drg. Vozgelevičiui nerūpestingumą buitiniams bei kultūriniais melžėjų poreikiams, pareiškė, kad jau laikas įrengti gyvulių augintojams raudonąjį kempelį.

— Daug ko reikia, žinai, — atsakė drg. Vozgelevičius. — Bet juk yra ir svarbesnių klausimų.

Įdomu, kas gali būti svarbiau?

Apie molį ir durpes

Koks, rodos, gali būti ryšys tarp molio ir durpių? Glaudus. Tuo atžvilgiu, kad abi šios vertybės vienodai naudingos visuomeniniame ūkyje.

Komunistų pateikiamuose planuose svarbi vieta skiriama gyvulininkystės patalpų statybai. Vien tik pirmoje septynmečio pusėje numatoma pastatyti kelis didelius pastatus, tame skaičiuje kiaulidę ir karvide.

Pagrindine statybine medžiaga bus molis. Plūktinių pastatų naudingumu bei pigumu kolūkis įsitikino iš savo praktikos: pastatyta plūktinė 40 vietų arklidė atsiėjo 5—6 kartus pigiau, negu ji kainuotų statant iš plytų.

Girtina iniciatyva. Tačiau pageidautina, kad komunistai rimčiau pagalvotų apie molio panaudojimą, arba surastų kitas vietines medžiagas, kolūkiečių, persikeliančių iš viensėdžių į gyvenvietę, namams statyti.

Dabar apie durpes. Kolūkyje yra labai daug vertingos trąšos. Tačiau ji panaudojama ne taip jau masiškai. Durpių mėšlo komposto gaminama nedaug, o durpės kraikui visiškai neruošiamos.

Agronomė drg. Olsevičiūtė išskėlė dalykiškus

pasiūlymus. Jos nuomone, dirvai patrešti reikia panaudoti po 25—30 tonų vietinių trąšų. Ji, žinoma, turėjo omenyje durpes.

Tačiau tai tik žodžiai. Gi tikrumoje durpių panaudojimo kompostui gaminti mastas yra labai kuklus.

Dabar vienas šeimininkas

Į partijos rajono komiteto sekretoriaus drg. Jako klausimą, kaip dabar sekasi mechanizatoriams, kolūkio traktorinės brigados brigadininkas drg. Ignatjevas atsakė:

— Dabar vienas technikos šeimininkas. Gerai. Būdama vienintelė traktorių ir žemės ūkio mašinų šeimininkė, artelė gali pilniau, našiau panaudoti techniką. Mechanizatoriai čia darbštūs žmonės. Apie tai galima spręsti iš sėkmingos javų kūlimo eigos.

Tačiau, naujam prigyjant, neišvengiama sunkumų. Su šeimininku būdingu rūpestingumu ir apdairumu kalbėjo Ignatjevas apie savo kolektyvo poreikius ir planus. Reikia statyti naftos produktų sandėlių. Tvarkingai laikant degalus sumažėja jų nuostoliai, mažiau genda traktorių kuro aparatura.

— Šiandien daug buvo kalbama apie melioraciją, — kalbėjo jis toliau. — Kol kas šiuos darbus atlieka melioracijos būrys. Bet galima apsieiti ir be talkininkų. Galvojame įsigyti specialų pelkių plūgą. Mechanizatoriams padedant kolūkis pilnai pajėgs savo jėgomis nusausinti ir suarti nusausintas dirvas.

Kiek atsieina?

Mūsų kalboje retai išgirsi žodžius: „Kiek atsieina centneris mėsos?“, „Kiek atsieina litras pieno?“ Mes beveik neužsimame sąnaudų bei gaminamų produktų sugretinimu, — pasakė komunistas drg. Vasiliauskas. Tai tiesa. Artelės vadovai nedaro produkcijos analizės ir nesidomi jos savikaina. Todėl jie akivaizdžiai nemato būtinumo atsisakyti nuo pirktinių pašarų, tai susilpnina kovą už darbo našumo pakėlimą, už mechanizacijos įdiegimą.

Brangiai atsieina kolūkiui centneris mėsos, pieno. Vien tik pirktų pašarų vertė vienam centneriui gautos mėsos sudaro 166 rublius, vienam centneriui pieno — 215 rublių.

Sėkmingas ateinančio septynmečio uždavinių įvykdymas neįmanomas nesant ūkio rentabilumo, nemažinant produkcijos

savikainos, — užbaigė drg. Vasiliauskas. Apie tai reikia susimąstyti. Partinė organizacija kolūkiečius tam, kad septynmečio pabaigoje iš kiekvieno hektaro būtų gauta vidutiniškai po 20 cent grūdų. Kartu reikia taip pat numatyti grūdų gamybos savikainos sumažinimo kelius.

Apie mokyklą, pasikeitimus apylinkėje

Komunistinės statybos planų įgyvendinimas pareikalauja kolūkinės gamybos papildymo jaunais, paruoštais kadrtais, sugebančiais dirbti bet kuriame bare. Jaunosios kartos paruošimas gamybinei veiklai, jaunimo auklėjimas meilės kolūkiniam darbui dvasia pavedamas mokyklai.

Apie mokyklos pertvarkymo uždavinius, apie būtinumą partinei organizacijai būti arčiau mokyklos kalbėjo komunistė Minkevičienė.

Įdomius skaičius apie liaudies švietimo išvystymą apylinkėje išvardino Girsių apylinkės Tarybos vykdomojo komiteto pirmininkas drg. Sileikis. Vien per praėjusius penkerius metus apylinkėje įvyko dideli pakitimai. Dabar 3 pradinėse ir 1 septynmetėje mokyklose mokosi 250 vaikų, mokyklose dirba 14 mokytojų.

Mukulijų pradinėje mokykloje atidaryta vakarinė kaimo jaunimo mokyklos penktoji klasė. Joje mokosi pirmaujanti „Tarybinio artojo“ kolūkio melžėja Angelė Ancelytė, laukininkai Vaclovas Mažeika, Jonas Juškėnas ir kt.

— Keičiasi mūsų apylinkė. Partija ir vyriausybė nuolat rūpinasi darbo žmonių švietimu.

„Tarybinio artojo“ kolūkio komunistai pasirošę įgyvendinti grandiozinius partijos planus. Šiomis dienomis jie galvoja, ieško. Visiškai aišku, kad partinės organizacijos pagrindinis uždavinys — pagreitinti kolūkio septynmečio plano sudarymą, siekti, kad ji įsisąmonintų kiekvienas kolūkietis. Kaip niekada, turi padidėti partinės organizacijos vaidmuo ir autoritetas, kaip niekada, tampa svarbi šūkiu — komunistai — į avangardą! — reikšmė.

Šį puslapį paruošė „Pergalės“ laikraščio redakcijos partijos gyvenimo skyrius, kartu su partijos rajono komiteto instruktoriumi drg. Melniku.

Reikia pasiekti, kad kiekvienoje partinėje organizacijoje nuolat būtų tobulinamos organizatorinio ir politinio darbo masėse formos, reikia auklėti tarybinius žmones, kad jie suprastų mūsų šaliai iškilusių uždavinių svarbą, kuo griežčiausiai laikytųsi valstybinės ir darbo drausmės, kad visi komunistai aktyviai kovotų už tai, kad žmonės ir statybos, kolūkiai ir tarybiniai ūkiai įvykdytų ir viršytų planines uždavinius, už tolesnį mūsų Tėvynės galybės stiprėjimą.

(Iš drg. N. Chrusčiovo pranešimo TSKP XXI suvažiavime tezių).

BRIGADININKUI NEI ŠILTA, NEI ŠALTA, FERMŲ VEDĖJUI — ATOSTOGOS...

Rudenį „Bolševiko“ kolūkyje susidarė padėtis, jog nebuvo kur patalpinti karvių. Buvo nutarta patalpinti šią žiemą karves buvusioje arklidėje. Komunistams drg. drg. Zubovui ir Valkauskui vadovaujant, patalpa buvo atremontuota ir pritaikyta karvėms žiemoti. Be to, čia įrengtas kabamasis kelias. Partinė organizacija, matydama, jog stinga pašarų, pasirūpino, kad karvėms į dienos davinį būtų įjungtos išspaudos.

Kolūkiečiai įnešė indėlį į visuomeninės bandos žiemojimo organizavimą. Tačiau kolūkiečiai dar toli gražu ne viską padarė sėkmingam gyvulių žiemojimui užtikrinti.

Pašarams į fermą pristatyti išskirtas nuolatinis vežikas drg. Akuntjevas. Bet jis vienas nesuspėja aptarnauti pašarais visos stambių rabių fermos. Atsiunčiamas jam į pagalbą traktorius, deja, tik retkarčiais. Būtina išskirti antrą pašarų vežiką.

Visuomeninės gamybos, fermų kadro klausimas — partinės organizacijos reikalas. Deja, partinė organizacija paliko tą klausimą spręsti kolūkiečių pirmininkui komunistui drg. Stankevičiui. Štai ir dabar pirmininkas ieško vežiko, o likusieji komunistai — fermos vedėjas, brigadininkai ir kiti — pasilieka nuošalyje, lyg pagal priežodį: „Ne mano kiaulės, ne mano pupos“.

Ne pirmi metai kolūkiečių stambiųjų raguočių fermai vadovauja komunistas drg. Valkauskas. Patyrimą jis turi nemažą ir kolektyvas tikisi iš jo daug. Tačiau komunistas drg. Valkauskas dar maža dirba karvių produktyvumui pakelti. Jam galima prikišti ir apsilaidi-

ma. Juk tik dėl jo kaltės karvės pusantros savaitės negavo išspaudų. Jos sandėlyje buvo, bet Valkauskas neorganizuavo pristatymo gyvuliams.

Siekdama palengvinti fermos vedėjo darbą, kolūkiečių valdyba paskyrė fermai apskaitininką. Bet Valkauskas tą palengvinimą, matyti, suprato kitaip: „Gali dabar fermos vedėjas pailsėti...“ Ir fermoje jis dabar pasirodo tik kartas nuo karto. Nejaugi ten iš tikrųjų taip viskas tvarkoje? Toli gražu, ne. Fermoje neprisilaikoma griežtos gyvulių šėrimo bei jų priežiūros dienotvarkės, karvės šeramos neatsižvelgiant į jų produktyvumą, pašarų poreikimą. O be to negalima pradėti kalbos apie išmilžių didinimą.

Partinės organizacijos sekretorius drg. Zubovas pareiškia, jog ne kartą Valkauskui darytos pastabos. Gal būt partinei organizacijai reikėtų rimčiau pareikalauti iš komunisto Valkausko.

Kolūkyje šiai žiemai sudaryta labai silpna pašarų bazė, beveik nėra sultingų pašarų: tėra vos 77 tonos siloso. Nedaug tėra ir šiaudų. Visa tai įpareigoja artelės vadovus, komunistus branginti kiekvieną pašarų kilogramą. Deja, čia to nesimato. Pavyzdžiui, II laukininkystės brigadoje sukrauti pelai užpustyti sniegu. Brigadininkas komunistas drg. Bakasejevas yra tokios nuomonės: „Mano brigados arkliai užteks pašarų, o apie fermas patys galvokite“.

„Bolševiko“ kolūkiečių partinė organizacija yra pajėgi savo uždavinius įvykdyti. Būtina pirmoje eilėje atsisakyti taikstymosi su neatsakingumu, visuomeninių interesų nevertinimo faktais.

A. Būga

Garsi srities paukštininkė

STALINGRADO SRITIS.

Su atsidavimu dirba 62-osios armijos vardo tarybinio ūkio paukštininkė M. Ponomariova. Savo mėgstamam darbui ji jau atidavė apie dvi dešimtis savo gyvenimo metų. M. Ponomariova per 10 šių metų mėnesių gavo 422 tūkstančius kiaušinių, tai yra po 132 kiaušinius iš kiekvienos deklės.

Už pasiektus laimėjimus darbe neseniai M. Ponomariovai buvo suteiktas Socialistinio Darbo Didvyrio vardas.

Nuotraukoje: Socialistinio Darbo Didvyris paukštininkė M. Ponomariova.

A. Maklecovo nuotr. (TASS).

Svarstant TSKP CK lapkričio Plenumo medžiagą

Daugiau dėmesio mokomosioms dirbtuvėms

TSKP CK ir Ministrų Tarybos tezės „Apie mokyklos ryšio su gyvenimu stiprinimą ir apie tolesnį liaudies švietimo sistemos vystymą šalyje“ išskėlė mokykloms naujus uždavinius, kurių sėkmingas įvykdymas reikalauja pagrindinai pertvarkyti darbą mokyklose.

Ugdant mokiniuose meilę darbui, priartinant mokyklą prie gamybos, manau, reikėtų jau dabar sustiprinti darbą mokomosioms dirbtuvėms, pasiekti, kad jos užtikrintų mokiniams tvirtas praktines technines žinias.

Siais metais Stelmuzės septynmetėje mokykloje buvo įrengtos 10 darbo vietų medžio apdirbimo ir 6 darbo vietų metalo apdirbimo dirbtuvės. Jos neblogai aprūpintos reikiama instrumentais.

Tačiau reikia pasakyti, kad dėl eilės priežasčių dirbtuvės dar nevaidina reikiamo vaidmens ugdant mokiniuose praktinius darbo įgūdžius. Svarbiausia priežastis ta, kad mokykloje nėra dėstytojo-specialisto, kuris galėtų gerai organizuoti dar-

bą dirbtuvėse. Gal būtų lengviau būtų apsieiti be tokio darbuotojo, jeigu mokyklos būtų aprūpintos reikiama metodine literatūra. Tiesa, pastutiniu metu yra išleista A. Dubovo knyga „Praktikos darbai mokomosioms dirbtuvėms“, bet nei rajono knygynuose, nei kitur jos negalima įsigyti.

Nemaža sunkumų yra ir sprendžiant dirbtuvių aprūpinimo reikiama medžiagomis klausimą. Paprasta miško medžiaga mus aprūpina vietos kolūkiečiai. Bet to nepakanka. Štai, pagal V klasės programą mokiniai turi būti supažindinami su faneros pjaustymu, bet šios medžiagos mūšų rajone labai sunku gauti. Dar blogesnė padėtis su metalo medžiagomis. VI ir VII klasių praktiniams užsiėmimams reikalinga įvairios rūšies skarda, viela, alavas, švinas. Gi šių medžiagų beveik neįmanoma gauti. Tiesa, pasitaiko jų rinkoje, bet medžiagų įsigijimas šiuo keliu sudaro daug sunkumų atsiskaitant prieš rajono liaudies švietimo skyriaus buhalteriją.

Norėčiau savo nuomo-

nę išreikšti ir dėl mokomosios programos. Galvoju, kad praktikos darbų mokymo programa V—VII klasėse yra perkrauta.

Štai V klasės programos pirmoji dalis reikalauja supažindinti mokinius su medžio apdirbimo įrankiais, obliavimu. Įvairiais medinių detalių sujungimais, jų paviršiaus šlifavimu, mokiniai turi mokėti sudaryti ir skaityti paprasčiausius darbinis brėžinius, pjaustyti fanerą. Tačiau visiems šioms darbams skiriama vos 28 valandos. Aišku, to nepakanka. O laiko stoka priverčia viską atlikti skubotai, ko pasekoje labai nukenčia medžiagos dėstyto ir mokinių atliekamų praktinių darbų kokybė. Mano nuomone, darbams mokomosioms dirbtuvėse reikėtų skirti ne mažiau, kaip tris savaitines pamokas.

Visų šių trūkumų pašalinimas, naujų vertinimų pasiūlymų įdiegimas įgalins sudaryti žymiai geresnes sąlygas tezėse išskeltiems uždaviniams įvykdyti.

V. Lumbė
Stelmuzės septynmetės mokyklos direktorius

MŪSŲ SKAITYTOJŲ LAIŠKAI

Linų džiovyklą užima... kiaulė

Mūsų, Capajevo vardo, kolūkis, o ypač šeštoji laukininkystės brigada uždelsė linų šiaudelių paruošimą ir jų pristatymą valstybei. Šiaudeliai buvo vėlai pakloti. Kai atėjo laikas pakelti juos iš klojyklų, kolūkiečių pirmininkas drg. Bogomolnikovas pareiškė brigadininkui drg. Beinorui:

— Reikia skubėti kultūrinę grūdines kultūras, o linai tegul dar paguli.

Linus kėlėme iš klojyklų jau prasidėjus pir-

miems šalčiams. Šiaudeliai taip ir liko lauke užsnigti.

Gruodžio 10 d. buvo įsakyta suvežti šiaudelius. Mes išdėstėme juos klojimuose taip, kad jie greičiau pradžiūtų. Dalį linų produkcijos atvežėme prie linų džiovyklos. Mūsų manymu, galima ir reikia specialiai įrengtą džiovyklą panaudoti pagal paskirtį. Tuomet galima būtų greičiau paruošti šiaudelius pristatymui į priėmimo punktą.

Bet džiovykla pasirodė esanti užimta. Joje randasj kolūkiečių traktorininko drg. Limanavičiaus kiaulė. Ten pat supiltos bulvės žiemai. Aišku, tai padaryta leidus kolūkiečių pirmininkui drg. Bogomolnikovui, kuris turi pirmoje eilėje rūpintis linų pristatymo valstybei reikalu.

P. Ciplekovas
VI brigados laukininkas

—□—
„Pergalės“
medžiagos pėdsakais

„Lašas po lašo...“

Tokio pavadinimo korespondencija buvo atspausdinta „Pergalės“ laikraščio 121 numeryje. Joje buvo kalbama, jog RTS naftos bazėje degalų perpylimui naudojami netinkami vamzdžiai, ko rezultate netenkama daug degalų.

RTS vyr. inžinierius drg. Sukys pranešė redakcijai, kad išskelti korespondencijoje faktai pasitvirtino. Dabartiniu metu į visų rūšių cisternas praveisti kokybiški vamzdžiai. Degalų ištekėjimas pilnai likviduotas.

J. Kazanovas
Stalino vardo kolūkiečių pirmininkas

Švara — sveikatos laidas

Daug dėmesio skiriama sanitarijų taisyklių prisilaikymui Cepukškių pradinėje mokykloje. Mokyklos patalpos ir priemokyklinė teritorija visada švarios, tvarkingos.

Neseniai atliktas medicininis patikrinimas parodė, jog mokiniai griežtai laikosi asmens higienos reikalavimų. Visuomet jie tvarkingai apsirengę švarūs. To pasekoje mokykloje nebuvo rasta nė vieno sergančio mokinio. Už švaros palaikymą, asmens higienos reikalavimų vykdymą aktyviai kovoja neseniai susikūrusios pirminės Raudonojo Kryžiaus organizacijos nariai, kuriems vadovauja mokyklos vedėjas drg. Roždestvenskis. Kiekvienoje klasėje sudaryti sanitariniai trejetai. Jie reikalauja, kad klasėse būtų tvarka, kad mokiniai į mokyklą ateitų švarūs. Mokykloje leidžiamas sanitarinis biuletinis, kuris supažindina mokinius su sanitarinės ir higienos reikalavimais.

V. Uljanionok
Turmanto ambulatorijos vedėjas

PRATURTINTI PATYRIMĄ IR ŽINIAS

(Tęsinys iš 1 psl.).

Savo veikloje aš siekiu pakelti brigadininko autoritetą kolūkiečių akyse. Niekada nepakeičiu jo, kartais ir nevyksiu jų parėdymų kolūkiečių akivaizdoje, o stengiuosi įrodyti jam jo klaidą nesant liudininkų. Ryžtingai užstoju brigadininkus, kolūkiečiams bei kitiems asmenims neteisingai kaltinant juos.

Didelę paramą pirmininkui teikia kolūkiečių partinė organizacija. Visi svarbiausieji klausimai svarstomi partiniuose susirinkimuose,

po to komunistai aktyviai įsijungia į kovą už šių uždavinių įvykdymą. Reorganizuojant MTS, traktorinė brigada perėjo pilnon kolūkiečių valdybos žinion. Traktorių bei autotransporto panaudojimui vadovauju aš, nepavesdamas to darbo kitiems asmenims.

Stengiuosj visą laiką būti kolūkyje, gamyboje, neatsitraukdamas važinėjimams įvairioms mėnėžiagoms įsigyti, produktams realizuoti ir t.t. Tuo pas mus užsiiminėja kolūkiečių pirmininkas pavaduotojas. Netėsin-gai elgiasi pirmininkai,

dažnai važinėjantieji tai į miestą, tai į turgų. Tas žemina jų autoritetą, atitraukia juos nuo svarbesnių reikalų.

Pirmininkas turi būti aktyvus kovotojas įdiegiant nauja, rodyti pavyzdį įveikiant sunkumus. Pavyzdžiui, kukurūzų įdiegimas buvo sūtktas su nepasitikėjimu. Pradėjau nuo to, kad ėmiau auginti kukurūzus savo pasodybiniame sklype. Ir tik įtikinęs, kad mūsų sąlygomis galima gauti gausų derlių, pradėjau atkakliai įveikti pasipriešinimą iš

LENKIJOS LIAUDIES RESPUBLIKA. Varšuvos Kaspšako vardo radio fabriko darbininkai įvyksiančio Lenkijos Jungtinės Darbininkų partijos III suvažiavimo garbei prisiėmė išpareigojimus pagaminti virš plano tūkstančius naujos konstrukcijos radio priimtuvų. Nuotraukoje: fabriko ceche.

(TASS).

IS BROLISKUJU SALIU ZURNALU

VERTINGAS PATYRIMAS

Vystant industrija liudies valdzios metais Bulgarijoje smarkiai isisiplete gyvenamuju namu statyba. Pasikeite miestu ir kaimu vaizdas. Antrame penkmetyje valstybe, liudies Tarybos, imones ir atskiri asmenys pastate 8,2 milijono kvadratinu metru gyvenamojo ploto, is kuriu 4,5 milijono kvadratinu metru kaimuose, kur pastatyta 63 tukstanciai namu. Bulgarijos Komunistu partijos VII suvaziavimo direktivose valstybiniame gyvenamuju namu statybos plane numatyta pastatyti darbo zmonems apie 4 milijonus kvadratinu metru ploto, tuo tarpu antrojo penkmečio metais valstybe perdave is viso tiktai 2,7 milijono kvadratinu metru gyvenamojo ploto. Sunku pasakyti, kiek metru gyvenamojo ploto bus pastatyta liudies tarybu, imoniu, o ypac atskiru asmenu (statytoju) lėsomis, bet galima neabejoti, kad daug daugiau, negu anksčiau. Gyvenamuju namu statybai reikia daug statybiniu medzia-

gu, ypac plytu, kurios gamimos ne tiktai fabrikuose, bet ir rankomis, vadinamu atviruoju budu. Sis vertingas Bulgarijos valstieciu patyrimas dabar smarkiai plinta Tarybu Sajungoje. Rankines plytu gamybos procesas vyksta keturiais etapais: 1. molio paruošimas, 2. zaliu plytu formavimas, 3. zaliu plytu sudėjimas į džiovyklas, 4. jų degimas lauko krosnyje. Molis, kuris reikalingas 6 žmonių brigadai plytomis gaminti per dieną (4-5 tūkstančius plytų) iškasamas ir pristatomas diena anksčiau plytų formavimo. Labai svarburi gerai paruošti molį. Jame neturi būti grubių priemaišų. — šakny, kalkėtu, kvarciniu ir kitų akmeningų medžiagų. Molis smulkinamas ir maišomas rombinėse formose, kuriose molio sluoksnio storis turi būti 40 centimetrų. Vandens kiekis molio tešlai nustatomas apytikriai. Po to šis

kur prasideda degimas. Lauko krosnyse galima sudėti 17-20 eilių žalių plytų. Tarp jų pripilamas plonas smulkios anglies sluoksnis. Pakraščiuose anglies sluoksnis turi būti storesnis, o centrinėje dalyje — plonesnis, nes čia naudojama mažiau šilimos. Iš viršaus žalios plytos apdengiamos dvejomis degtų plytų eilėmis (tam tikslui galima naudoti ir suskilusias plytas). Po to krosnis užpilama plonu žemės sluoksniu. Be to, krosnis užmūrijama degtomis plytomis iš trijų pusių 4-5 centimetrų nuotoliu nuo žalių plytų. Tarpas užpildomas pelenais arba smėliu. Iš lauko pusės sienos apdedamos moliu, kad nepraeitų oras. Jeigu organizuojama didelio kiekio plytų gamyba, partitina krosnį daryti su nuolatiniėmis sienomis. Dabar Bulgarijoje sėkmingai taikomas patobulintas plytų rankinio gamtinimo būdas. Užpildžius krosnį žaliomis plytomis, tarp jų eilių nutiesiami keli, atsižvelgiant

SPORTAS Draugiškos rungtynės

Sekmadienį Zarasų M. Melnikaitės v. vidurinėje mokykloje sveičiavosi Obelių vidurinės mokyklos sportininkai. Cia buvo surengtos draugiškos tinklinio ir krepšinio varžybos. Pirmosiomis susitiko abiejų mokyklų tinklininkės. Jau rungtynių pradžioje zarasietės perima iniciatyvą ir santyki 2:0 laimi rungtynes. Įvairesnė kova vyko berniukų komandų tarpe. Pirmą kėlinį laimi sporto salės šeimininkai. Antrame kėlinyje obeliečiai stengiasi atsirevanšuoti ir tai jiems pavyksta. Aktyviai sužaistas trečias kėlinys atnešė vietos mokyklos sportininkams pergalę. Po tinklinių į kovą stojo krepšinininkai. Mūsų berniukų komanda ir šioje rungtyje nugalė sveičius. Tik obeliečių krepšinininkams pavyksta nugalėti zarasietes. Bendra dviejų mokyklų draugiškų rungtynių pasekmė 3:1 Zarasų M. Melnikaitės v. vidurinės mokyklos sportininkų naudai. J. Ketleris

L. OVALOVAS Varinė saga Romanas

(Tęsinys iš 146 numerio). Ryšais, įtaka ir velksmais jis be įpatingo vargo galėjo sukelti, jeigu ne krizė, tai rimtus sutrukdymus aprūpinant Pabaltijo šalis kuru. Blumsas ir šiuo metu gyveno labai pasiturinčiai: jo bute buvo daug brangių kilmų ir gerų indų; vokiečiai dažnai ateidavo pas jį, ir jie užsiiminėjo kažkokiais tai komerciniais reikalais. Trumpiau tariant, Bleiko žmonės, tame slaptame kare, kurį nuolat veda imperialistinės valstybės ir karo, ir taktiku metu, buvo realia jėga, su kuria reikėjo skaitytis ir ateityje padaryti nekenksminga ir, gal būt, netgi sunaikinti, o kol kas panaudoti kovoje su priešais. Bet apie tai, kaip Zeleznovas įsijungė į užkonservuotą anglų agentūrą, kaip sugebėjo surišti su ja antifašistinio pogrindžio veikėjus, kaip kartais pasisekdavo priversti ją dirbti mums, aš nepasakosiu, nors apie tai galima būtų parašyti ištisą knygą... Iš tų žmonių skaičiaus, kurie buvo pažymėti sąraše, mes neradome trijų; jie negyveno pagal nurodytus Bleiko kartotekoje adresus. Kažkada — tai gyveno, bet išvažiavo. Kalmynai nežinojo kur. Galimas dalykas, pabėgo kur nors nuo karo: į rytus, ar į vakarus, sunku pasakyti. Pagal keturius adresus mes su Zeleznovu taip ir nespėjome pabuvti: nelauktas įvykių posūkis sutrukdė mums tai padaryti, — o po karo iš šių keturių žmonių suradome tik vieną.

Laimel, į mūsų veiklą nesikišo nei gestapas, nei Jankovskaja. Gestapas visą laiką neišleido mūsų iš savo akiračio. Aš neabejojau, kad visą laiką buvau sekamas, bet, kadangi aš gavau įsakymą perduoti vokiečiams savo agentūrinį tinklą ir po to aš ėmiausi blaškytis po Latviją, Polmanas galvojo, kad aš skubu patenkinti jo reikalavimą. Kas liečia Jankovską, tai po to, kai Greneris pasiskelbė apie jų greitai įvyksiančias vedības, pas ją prisidėjo reikalų. Patenkinti besaikį garbės troškimą — dabar buvo vienintelis jos tikslas, ir aš bijojau vieno dalyko: kad jai neateitų į galvą mintis, kokiu nors radikaliu būdu atsikratyti manimi, kaip nereikalingu jos gyvenimo liūdininku. Todėl, kada ji atvyko pas mane po kelių dienų, aš sutikau ją su nepasitikėjimu — kas žino, kokia fantazija jai galėjo ateiti į galvą! Ji įėjo ir atsisėdo ant kėdės kraštelio. Aš atidžiai įsižiūrėjau į ją. Ji buvo apsirengusi siauru, standžiai aptraukiančiu ją žaliu kostiumu, jos skrybėlė su gaidžio plunksna buvo kažkokia tai tiroliečių medžioklinės skrybėlės madifikacija. Ji lėtai nusimovė siauras geltonas pirštinaites ir ištiesė man ranką. — Viso geriausio, Augustai. — Keistas sveikinimosi būdas, — pasakiau aš. — Mes nesimatėme tris... ne, jau ke turias dienas. — Jūs greitai mane visai

pamiršite, — pasakė ji be maivymosi. — Kas aš jums! — Nejaugi, tapusi ponla Grener, jūs nenorėsite su manimi susitikti? — paklausiau aš, neva erzindamas ją. — Aš negalvojau, kad jūsų vyras sugeba pilnai užvaldyti jus. — Nesijuokite, Augustai, — rimtai tarė Jankovskaja. — Labai greitai mus skirs ištiesas vandenynas. Aš nutariau, kad tai figūrinis išsireiškimas. — Mes su Greneriu išvykstame už vandenyno, — sugriovė ji mano įsitikinimą. — Man gaila palikti jus, bet... Jos būseną buvo melanholiškai susitaikėliška. — Kaipgi taip? — nuoširdžiai nustebau aš. — Kaipgi profesorius Greneris atsisako nuo veržimosi į Rytus? — Matote... — Ji panarino galvą visai taip, kaip tai daro pauglės mergaitės, kada, joms dalyvaujant, kalbama temomis, nuo kurių jos sutrinka. — Greneris įnešė savo indėlį į nacionalinį Vokietijos atkūrimą, — neuztikrintai pasakė ji. — Bet, kaip kiekvienas žymus mokslininkas, jis turi pagalvoti ir apie savo vietą pasaulyje. Jos kalba buvo kažkaip labai miglota! — Beje, jūs geriau patpa klauskite apie tai jo, — pasakė ji. — Jis atvažiuos čia pasiimti manęs, galų gale, man dabar belieka tik važiuoti su juo... Ji išstojo naujame repertuarė. Iš tikrųjų, Greneris atvyko

labai greit. Aš manau, jis tiesiog bijojo palikti ilgesniam laikui savo būsimą žmoną vieną su Bleiku, nuo kurio, kaip jis galvojo, su tokiu vargu ją nurungė. Generolas šį kartą padarė man kažkokį tai operetinį įspūdį. Jis paraudo ir pasidarė dar ilgesnis, jo judesiai tapo dar daugiau mechaniškais, jis judėjo lyg ant dantračių; tikriausia jis norėjo atrodyti jaunesniu. — Brangus Augustai! Jis meiliai pamoko man ranką, priėjo prie Jankovskajos, pabučiavo jai ranką aukščiau riešo. Jankovskaja krūptelėjo: — Važiuoti? — Kaip norite, brangioji, — krūptelėjo Greneris. — Jūs valdote mane. — Aš noriu arbatos, — kaprizingai pasakė ji ir pasisuko į mane. — Jūs leisite pašeiminkauti pas jus? Aš paskambinau. Atėjo Marta, priešiška nusiteikusi, abejinga, be žodžių pasisveikino, sustojo prie durų. — Brangioji Marta, — kreipėsi į ją Jankovskaja. — Ar nepavaišintumėte mūsų paskutinį kartą arbata? Nustebusi Marta pažvelgė į ją. — Aš išvažiuoju, — paaiškino Jankovskaja. — Mes niekada daugiau nepasimatysime. Marta, atrodo, nelabai jai patikėjo, bet, sprendžiant pagal tai, su kokiu vikrumu ji serviravo arbatą, galvoju, jai kuo greičiau norėjosi palikti Jankovską. Mano svečiai taip gėrė arbatą, jog kažkuo tai priminė baletinę porą; labai plastiški ir suderinti buvo jų judesiai. — Sofija Vikentjevna pasakė man, kad jūs išvažiujate, pone profesoriau, — pasakiau aš. — Tik man nevisiška aišku, kas gi dabar

globos jūsų veržimosi į rytus vaikiryj? — Och, mielas Augustai! — sentimentaliai atsakė Greneris. — Istorijos vėjas nešamus ne ten, kur mums maloniau, bet ten, kur mes naudingesni. Aš kažkodėl prisiminiau Gesą, vieną iš artimiausių Hitlerio bendrininkų, kurį istorijos vėjas nunešė į Angliją... Aš pažvelgiau į jį vertinančiu žvilgsniu ir staiga pastebėjau, kaip jis su vaikišku džiaugsmu žiūri į mane. Senas gandras įsivaizdavo, kad atėmė iš manęs Jankovską ir spindėjo iš pasitenkinimo. — Taip, brangus Augustai, — negalėjo susilaikyti jis. — All is fair in love and war — viskas leistina meilėje ir kare. — Ką gi, linkiu jums laimės, — pasakiau aš. — Kaip gi jus atleidžia? (Bus daugiau).

SKAITYTOJAU!

Neužmiršk užsiprenumeruoti 1959 metams rajoninį laikraštį „PERGALĖ“ Laikraštis išeina 3 kartus per savaitę

Prenumeratos kaina: 1 mėn. — 1,95 rub. 3 mėn. — 5,85 rub. metams — 23,40 rub.

Prenumeratą galima rasti ir „Sąjunginės spaudos“ skyriaui bei agentūros, visuomeniniai spaudos platintojai, kolūkių laiškininkai ir apylinkių Tarybų sekretoriai.

Užsiprenumeruokite ilgesniam laikui!

Redaktoriaus pavaduotojas V. BARANOVSKIS.